

τερα, ἠδύνατο νὰ λάβῃ καὶ πραγματικῶς ἔλαθεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ μικρὰ παιδία καὶ τὰ εὐλόγησεν.

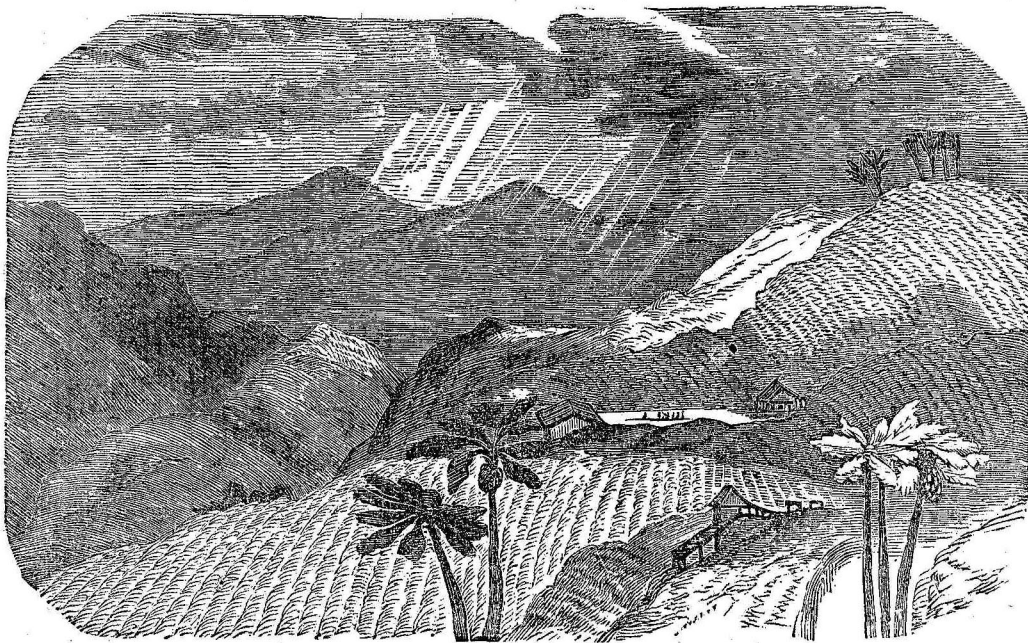
Τί κάμνουσι τὰ παιδία τῶν χριστιανῶν γονέων διὰ τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν δυστυχῶν εἰδωλολατρῶν; Πόσα εὐαγγέλια, πόσους κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου στέλλουσιν εἰς αὐτοὺς κατ' ἔτος; Οὕτω πως δεικνύομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας εἰς τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν μας, ὅστις ἀπέθανεν ὥστε νὰ σωθῶσιν ὅλοι ὅσοι πιστεύουσιν εἰς αὐτόν; ἀλλὰ πῶς θὰ πιστεύσωσι χωρὶς ν' ἀκούσωσι; πῶς δὲ θ' ἀκούσωσι χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ κηρύττων; πῶς δὲ θὰ κηρύξῃ τις χωρὶς νὰ σταλῇ;

ΚΑΛΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

* Ἀνθρωπὸς τις ἠρώτησε ποτὲ τὸν φίλον του, τὸν ὁποῖον ἔβλεπεν ὅτι δὲν ἐμάλωνε ποτέ. «εἰπέ μοι, φίλε,

πῶς ἀποφεύγεις τὰ μαλώματα;» «ἀφίνω,» — ἀπεκρίθη ἔτος, — «ὄλην τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν εἰς ἐκαῖνον, ὁ ὁποῖος τὴν θέλει.»

Πολωνὸς τις ἡγεμονόπαις συνείθιζε νὰ ἔχῃ πάντοτε εἰς τὸν κόλπον τοῦ τὴν εἰκόνα τοῦ πατρὸς του, τὴν ὅποιαν συχνὰ ἔβγανε καὶ ἔβλεπε, λέγων, «Ἄς μὴ πράξω τι, τὸ ὅποιον νὰ μὴ ἀρμόζῃ εἰς τὸν ἐξαίρετόν μου πατέρα.» Ἡμεῖς ἔχομεν πατέρα ἀπείρως ἐξαιρετώτερον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ βαλμένην μέσα εἰς τὰ στήθη μας ὑπὸ τῶν ἰδίων χειρῶν του. Στρέφομεν ἄρα γέ ποτε, καὶ βλέπομεν αὐτὴν τὴν εἰκόνα; καὶ λέγομέν ποτε καθ' ἑαυτοὺς «Ἄς μὴ πράττωμέν τι τὸ ὅποιον νὰ μὴ ἀρμόζῃ εἰς τὸν Οὐράνιόν μας πατέρα;»

ΚΑΦΦΕΣ.

Μία τῶν κυριωτάτων διαφορῶν μεταξὺ τσαΐου καὶ καφφῆς εἶναι αὕτη, ὅτι τὸ μὲν τσαΐ γίνεται ἐκ φύλλων φυτοῦ ὁ δὲ καφφὲς ἐκ σπόρων.

Ὁ καφφὲς εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐσπερίαν Εὐρώπῃν συγχρόνως μὲ τὸ τσαΐον ἂν καὶ ἡ χρῆσις του ἦτο γνωστὴ εἰς τὰ μέρη ὅπου κατεῖχοντο ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ καφφῆς εἶναι ἡνωμένοι καλαὶς τις μῦθος, τὸν ὅποιον παραθέτομεν ἐνταῦθα χάριν τῶν μικρῶν μας φίλων, οἱ ὅποιοι, ὡς ὅλοι οἱ μικροὶ παῖδες, ἀρέσκονται ὡς πιστεύομεν εἰς μύθους.

Μιὰ φορὰ καὶ ἓνα καιρὸν ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ἀραβίαν

ἐν περίφημον μοναστήριον, ὅπου ἦσαν πολλοὶ ἐνάρετοι καλόγηροι. Οἱ κανόνες τοῦ μοναστηρίου ἐκαίνο ἦσαν πολὺ ἀσχηροὶ καὶ ἐπέβαλον μεγάλην νηστείαν εἰς τοὺς ἀγίους πατέρας.

Ἄλλ' ὅπως συμβαίνει συνήθως, οἱ καλοὶ ἐκαῖνοι γέροντες εἰς τὸ πείσμα τῶν πολλῶν καὶ παρατεταμένων νηστειῶν ἐγένοντο ὀσημέραι παχύτεροι! ἐρεύνης δὲ γενομένης ἀνεκαλύφθη, ὅτι ὁσάκις ἐνήστευον ἐξήρχοντο εἰς τὰ πέριξ καὶ ἔτρωγον τοὺς σπόρους φυτοῦ τινος, τὸ ὅποιον μετὰ ταῦτα ὠνομάσθη καφφὲς. Καὶ ὁ μὲν μῦθος οὕτως ἔχει, ἂν δὲ ἡ χρῆσις τοῦ καφφῆ παχύνῃ, ἢ ὅχι, ὁ καθείς δύναται νὰ τὸ δοκιμάσῃ ὁ ἑ-

διος· ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν τὸν εὗρομεν τοιοῦτον· ἀπ' ἐναντίας ἢ πολλὰ χρήσις του προξενεῖ πολλὰ κακὰ καὶ ἰδίως συμφορῆσεις αἵματος εἰς διάφορα ὄργανα. Ἡ μετρία του ὅμως χρήσις καὶ ἰδίως ὕταν ἦναι ἡνωμένος μὲ γάλα εἶναι ὠφέλιμος.

Τὸ δένδρον τοῦ καφφέ φύεται αὐτοφυῶς εἰς τὴν Ἀραβίαν. Τὸ δὲ βοτανικὸν του ὄνομα εἶναι *jasminum Aravicum*· ἀλλὰ δύνανται νὰ καλλιερῇθῃ· εἰς πᾶσαν χώραν· ὅθεν καὶ μετεφυτεύθη πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης, ἢ δὲ χρήσις του κατέστη ἤδη παγκόσμιος.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ.

Λέγεται, ὅτι εἰς μίαν ἀπὸ τὰς περιουσίας τῆς ἡ βασιλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία ἐφθασεν εἰς τινα κωμόπολιν καὶ ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ ἐκεῖ ὀλίγας ἡμέρας.

Ὅπως συνήθως συμβαίνει, ὅλος ὁ κόσμος ἔτρεξε νὰ ἴδῃ αὐτὴν καὶ καθ' ἐκάστην συνέρρεον ἔξωθεν τῆς οἰκίας ὅπου κατέλυον, ὅπως εὐχαριστήσωσι τὴν περὶέργειαν των.

Μεταξὺ τοῦ πλήθους ἦτο καὶ ἓν μικρὸν πτωχὸν παιδίον, τὸ ὁποῖον εἶχε πολλὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδῃ τὴν βασίλισσαν, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο ἕνεκα τοῦ πλήθους.

Ἐν τῇ παιδικῇ του ἀπλότῃ, λοιπὸν, ἀπεφάσισε νὰ μὴ περιμένῃ καθ' ἐκάστην ἔξωθεν ἕως οὗ ἡ βασίλισσα ἐξέλθῃ, ἀλλὰ νὰ ὑπάγῃ κατ' εὐθείαν μέσα εἰς αὐτήν.

Ἀφοῦ ἔκαμε τὴν ἀπόφασιν ταύτην δὲν ἐκάθησε νὰ πολυσυλλογισθῇ τὰς δυσκολίας, ἀλλὰ διευθύνθη πρὸς τὴν θύραν τῆς οἰκίας καὶ εἶχε περάσει τὸ κατώφλιον, ὅτε ὁ φυλάκτων σκοπὸς τὸ ἐσταμάτησε, λέγων «ὦρα καλὴ, παλικάρι μου! δὲν μᾶς λέγεις· γιὰ ποῦ τὸ χεις;

— Πᾶω νὰ ἴδω τὴν βασίλισσαν, — ἀπεκρίθη ὁ μικρός.

— Καὶ τί τὴν θέλεις; ἠρώτησεν ἐκ νέου ὁ σκοπός.

— Ἐπιθυμῶ παρὰ πολὺ νὰ τὴν ἴδω.

— Ἀλήθεια! εἶπεν ὁ στρατιώτης, γελάσας, — καλλίτερα περιμένε ἕως οὗ γείνης λόρδος καὶ τότε δύνασαι νὰ ἐμβαιῇς χωρὶς ἄδειαν, καὶ ἀπώθησεν ἔξω τῆς πόλης μὲ τὸ κοντάκιον τοῦ ὅπλου του τὸν μικρόν.

Μὲ περίλυπον καρδίαν καὶ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς ἐξεκίνησε διὰ τὴν πατρικὴν οἰκίαν· καθ' ὃδὸν τὸ ἀπήντησεν ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας, ὅστις ἰδὼν αὐτὸ κλαῖον τὸ ἐπλησίασε καὶ τὸ ἠρώτησε τὴν αἰτίαν.

— Θέλω νὰ ἴδω τὴν βασίλισσαν, — εἶπε, — καὶ αὐτὸς ἐκεῖ ὁ στρατιώτης δὲν μὲ ἄρῃσε.

— Ἀλήθεια! εἶπεν ὁ πρίγκηψ, — λοιπὸν ἔλα μαζί μου καὶ ἐγὼ θὰ σὲ φέρω εἰς τὴν βασίλισσαν. Ταῦτα εἰπόν

ἔλαβε τὸ παιδίον ἐκ τῆς χειρὸς καὶ τὸ ὠδήγησε πρὸς τὴν κατοικίαν τῆς μητρὸς του.

Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὴν πόλιν ὁ σκοπός· κατὰ τὴν συνήθειαν παρουσίασεν ὅπλα εἰς τὸν πρίγκηπα, τὸ δὲ παιδίον ἰδὼν αὐτὸ ἐτρόμαξε καὶ ἐφυγεν, ἐπειδὴ ἐφοβήθη μήπως τὸ φονεύσῃ· ἀλλ' ὁ πρίγκηψ καθυστάσας τοὺς φόβους του καὶ λαβὼν αὐτὸ πάλιν ἐκ τῆς χειρὸς τὸ ἔφερεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς μητρὸς του.

— Καὶ τί τρέχει, Ἀλθέρτε; — εἶπεν ἡ βασίλισσα εἰς τὸν υἱὸν τῆς, ἐξεπασθεῖσα ὀλίγον ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ μικροῦ ἐκείνου ξένου.

— Τίποτε μῆτερ, — εἶπεν ὁ πρίγκηψ, — μόνον ὁ μικρὸς οὗτος θέλει νὰ σὲ ἴδῃ καὶ ὁ σκοπός δὲν τὸν ἄφρινε!

Ἀλήθεια! μικρὲ μου, — εἶπεν ἡ βασίλισσα πρὸς τὸ παιδίον, — θέσασα τὴν χειρὰ τῆς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς; Μοι φαίνεται ὅτι εἶσαι καλὸν παιδίον — Λάβε ταύτην τὴν λίραν καὶ ὕπαγε καὶ προσπάθει νὰ γείνης καλὸς ἄνθρωπος.

Πόσον ὠραία ἡ περίστασις αὕτη παραδειγματίζει τὸν τρόπον τῆς προσαγωγῆς τοῦ ἁμαρτωλοῦ εἰς τὴν οὐράνιον Μεγαλειότητα! (Ἰωάν. δ'. 6.) Ὁ Θεὸς περιφρουρεῖται ὑπὸ τῶν φυλάκων του, τῆς ἀγιοσύνης καὶ δικαιοσύνης, καὶ οὐδεὶς τῶν ἁμαρτωλῶν δύναται νὰ τὸν πλησιάσῃ· ἀλλ' ὁ Χριστὸς, ὁ μεσίτης μας, ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς τοῦ Θεοῦ, λαμβάνει τὸν μετανοοῦντα ἁμαρτωλὸν ἐκ τῆς χειρὸς, καὶ τὸν παρουσιάζει ἐνώπιον τῆς Θείας Μεγαλειότητος μετὰ χαρᾶς· ὁ δὲ ταλαίπωρος καὶ πτωχὸς ἁμαρτωλὸς οὐδέποτε ἀπέρχεται τῆς Θείας ἐκείνης παρουσίας κενός, ἀλλὰ λαμβάνει ἐνδείξεις τινὰς τῆς καλωσύνης καὶ ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

ΙΕΡΘΑΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Τί εἶναι ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ χριστιανὸς πρέπει νὰ χαίρῃ πρὸ παντός ἄλλου;
- 2) Ποῖον εἶναι τὸ ἐν τῇ Γραφῇ μέγιστον παράδειγμα ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν;
- 3) Ποῖοι ἐσώθησαν δι' ἀπάτης ἀπὸ τελείας καταστροφῆς;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Συνδρομὴ διὰ τὰς Ἀθήνας	λεπ. 50
Διὰ τὰς ἐπαρχίας	60
Διὰ τὴν Τουρκίαν ὅσα προσεγγίζει ἀτυμύλοισιν δραχ.	1
Διὰ μέρη ὅπου δὲν προσεγγίζει	" 1.30
Διὰ τὴν ἑσπερίαν Εὐρώπην ἐν γένει καὶ τὴν	

Ῥωσίαν 3
 Ὅστις κάμει πέντε συνδρομητὰς καὶ ἀποστέλλει εἰς τὴν Διεύθυνσιν τὰς συνδρομὰς διὰ γραμματοσημῶν θέλει λαμβάνει ἐν ὀνόματι ὅπως ὅστις κάμει 50, ἐν φύλλον καὶ ἐν ἀντίτυπον τῆς Ἁγίας Γραφῆς μὲ παραπομπάς.

— Εἰδοποιούμεν καὶ πάλιν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ γείνωσι συνδρομηταί, ὅτι δὲν θὰ πέμψωμεν εἰς κανένα φύλλον, ἀν μὴ μᾶς ἀποστείλῃ πρῶτον τὴν συνδρομὴν του· ὅθεν ἂς μὴ χάψωσι τὰ ταχυδρομικὰ γράφοντες.